

Моя любов – рожевий квіт

Роберт Бернс

«Моя любов - рожевий квіт»

Моя любов — рожевий квіт
В весінньому саду,
Моя любов — веселий спів,
Що з ним я в світ іду.

О, як тебе кохаю я,
Єдина моя!
Тому коханню не зміліть,
Хоч висхнуть всі моря.

Нехай посхнуть усі моря,
Потануть брили скал,
А ти навек любов моя, —
Аж згасне сонця пал.

Прощай, прощай, мій рідний край,
Прощай, моя любов,
Та де б не був я, мила, знай —
Прийду до тебе знов!

Переклад Миколи Лукаша

«Моя любов»

Моя кохана — пишна рожа,
Краса весняних днів;
Моя кохана — мелодійний,
Приємно-зграйний спів.

Яка краса твоя безмежна,
Така й любов моя;
Тебе любитиму я, поки
Всі висохнуть моря.

І висохнуть моря, кохана,
И розтопиться граніт;
Тебе любитиму я, поки
Не западеться світ.

Прощай, прощай, моя кохана,
Я йду, я йду звідсіть!
Та знову я прийду, кохана,
І за десять тисяч миль!

Переклад Василя Мисика

«Моя любов - рожевий квіт» (оригінал)

O my Luve's like a red, red rose,
That's newly sprung in June:
O my Luve's like the melodie,
That's sweetly play'd in tune.

As fair art thou, my bonnie lass,
So deep in luve am I;
And I will luve thee still, my dear
Till a'the seas gang dry,

Till a'the seas gang dry, my dear,
And the rocks melt wi' the sun;
And I will luve thee still, my dear,
While the sands o'life shall run.

And fare-thee-weel, my only Luve!
And fare-thee-weel, a while!
And I will come again, my Luve,
Tho' 'twere ten thousand mile!